Dosar nr. 2-13034/2025
2-25085815-12-2-17062025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

26 decembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Central, Mihaela Scripliuc examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „Incaso" Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Eduard Balan cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

La 13 iunie 2025, avocatul Igor Bahov în interesele ÎM „Incaso" SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Eduard Balan cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 15 martie 2024 Eduard Balan a înaintat către creditorul OCN „Ecofinance Technologies" SRL o cerere online de acordare a creditului.

Menționează că, prin trimiterea cererii de credit, debitorul a luat cunoștință cu condițiile contractuale indicate în informațiile standard privind creditul pentru consumători, pe care și le-a acceptat prin semnarea acestora cu aplicarea semnăturii electronice simple.

Afirmă că, având în vedere acordul neechivoc și acceptarea cererii de credit, la 15 martie 2024 între OCN „Ecofinance Technologies" SRL și Eduard Balan, a fost încheiat contractul de credit nr. 276288001.

A relatat că, contractul de credit nebancar a fost încheiat la distanță în condițiile dispozițiilor Legii nr. 157 din 18 iulie 2014 despre încheierea și executarea contractelor la distanță privind serviciile financiare de consum, prin aplicarea semnăturii electronice simple de către debitor în conformitate cu procedurile specificate în termeni și condiții de utilizare a serviciilor financiare nebancare disponibile pe pagina www.creditprime.md și în anexa nr. 1 la contract.

Susține că, potrivit contractului de credit, debitorul a primit suma creditului solicitat cu obligația restituirii împrumutului și dobânzii în termenul indicat.

A invocat că, pentru neexecutarea obligațiilor asumate de rambursare a creditului, potrivit pct. 8.1.1. din contractul de credit, debitorul s-a obligat să achite o penalitate pentru fiecare zi de întârziere din suma scadentă.

A accentuat că, necătând la respectarea obligației asumate de către OCN „Ecofinance Technologies" SRL de acordare a împrumutului, Eduard Balan până la ziua de azi nu a rambursat suma creditului.

A remarcat că, ulterior, datoria pârâtului a fost cesionată Companiei de Gestiune a Creanțelor ÎM „Incaso" SRL, debitorul a fost înștiințat despre faptul nerespectării

clauzelor contractuale, prin intermediul notificărilor recomandate expediate în adresa acestuia.

Suplimentar, notează că, debitorul a fost înștiințat despre faptul nerespectării clauzelor contractuale, prin intermediul notificărilor recomandate expediate în adresa acestuia.

Atestă că, ulterior în adresa debitorului a fost expediată reclamația prin care a fost informat repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale și obligațiunea acestuia a returnării creditului, dobânzii calculate, taxei aferente la contract și penalităților calculate conform contractului.

Informează că, la data înaintării cererii de chemare în judecată, datoria lui Eduard Balan față de OCN „Ecofinance Technologies" SRL constituie 3 517,86 lei, fiind calculată în felul următor, suma creditului restant (capital/principat) – 3 000 lei și dobânda de utilizare 517,86 lei.

A mai specificat că, prezenta cerere este înaintată de către ÎM „Incaso" SRL având calitatea de creditor în baza contractului cesiune încheiat dintre OCN „Ecofinance Technologies" SRL și ÎM „Incaso" SRL, prin care prima a transmis dreptul de creanță către ÎM „Incaso" SRL.

În acest sens, a indicat că, actul de transmitere a creanței este parte integrantă a contractului de cesiune, în temeiul căruia se transmit creanțele față de debitori.

Așadar, contractul de cesiune produce efecte juridice pentru viitor care reglementează doar posibilitatea de a transmite dreptul de creanță și statuează obligațiile pe care le asumă fiecare din părțile contractante.

Astfel în temeiul art. 1242-1247 din Codul civil, solicită admiterea acțiunii și încasarea de la Eduard Balan în beneficiul ÎM „Incaso" SRL a datoriei în mărime de 3 517,86 lei, a cheltuielilor pentru asistența juridică în mărime de 500 lei, pentru taxa de stat în mărime de 250 lei și pentru taxa de timbru în sumă de 200 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 08 iulie 2025, a fost acceptată spre examinare, în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de către ÎM „Incaso" SRL (f.d. 50-51).

La 08 iulie 2025, în adresa participanților la proces a fost expediată copia încheierii nominalizate, iar pârâtului i-au fost expediate și copia de pe cererea de chemare în judecată și de pe înscrisurile anexate la adresa indicată în cererea de chemare în judecată care corespunde cu adresa furnizată de datele din Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor (PIGD), care sunt preluate din Registrul de Stat al Agenției Servicii Publice (f.d. 52-53, 56).

Actele expediate în adresa pârâtului Eduard Balan, au fost returnate în adresa instanței de către oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat" (f.d. 55, 57).

În acest context este de notat că, pct. 2 din Hotărârea Guvernului RM nr. 1457 din 30 decembrie 2016 pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poștale definește trimiterea nereclamată ca fiind o trimitere poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.

Astfel, fiind constatat că, actele de procedură au fost expediate pârâtului la adresa de domiciliu, dar acesta nu a recepționat corespondența, judecătorul a considerat că

obligația pozitivă a instanței de comunicare a actelor de procedură, a fost îndeplinită în modul corespunzător.

Or, lipsa responsabilității pârâtului de a se prezenta la Oficiul Poștal pentru a ridica corespondența, atestă un comportament pasiv din partea pârâtului manifestat în cadrul prezentului proces.

În conformitate cu art. 276^3 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanței judecătorești și reclamantului o referință, precum și copii de pe înscrisurile necesare.

În conformitate cu art. 276^4 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Prin urmare, luând în considerare normele de drept expuse și ținând cont de faptul că, în termen de 30 de zile de la comunicare, pârâtul nu a depus o referință, judecătorul a dispus judecarea cererii de chemare în judecată în baza materialelor anexate la dosar.

Studiind cererea de chemare în judecată cu înscrisurile anexate, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le per ansamblu la prevederile legale ce guvernează litigiul, judecătorul conchide de a respinge cererea de chemare în judecată din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

În corespundere cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În temeiul art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și

interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În temeiul art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit prevederilor art. 775 alin. (1) din Codul civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

În corespundere cu art. 776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Norma cuprinsă la art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, stabilește că, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art. 1247 alin. (1) din Codul civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul și până la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluțiunea împrumutului.

Iar conform art. 1248 alin. (1) și (2) din Codul civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art. 942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate și împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut și a dobânzii aferente în condițiile stabilite la art. 864 alin. (2) și (4).

Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei s-a constatat că, la 15 martie 2024 OCN „Ecofinance Technologies” SRL, în calitate de împrumutător, și Eduard Balan, în calitate de împrumutat, au încheiat contractul de credit nr. 276288001, conform căruia, OCN „Ecofinance Technologies” SRL s-a obligat să acorde un împrumut în sumă de 3 000 lei, cu termenul de rambursare la 15 martie 2029 (plata ultimei rate), iar Eduard Balan s-a obligat să restituie împrumutul în rate conform graficului (f.d. 11-27).

Potrivit dispoziției de plată de casă nr. 1029, rezultă că, la 15 martie 2024 lui Eduard Balan i-a fost eliberată de către OCN „Ecofinance Technologies” SRL suma împrumutului de 3 000 lei (f.d. 30).

La fel, s-a stabilit că, la 31 ianuarie 2023, între OCN „Ecofinance Technologies” SRL în calitate de cedent și ÎM „Incaso” SRL în calitate de cesionar, a fost încheiat contractul de cesiune nr. CES_2022/12_8 (f.d. 36-38).

Potrivit pct. 1.1 din contractul de cesiune, obiectul prezentului contract constă în cesiunea de către cedent în favoarea cesionarului a dreptului de creanță împotriva debitorilor cedentului. Cesionarul va prelua și va plăti prețul cesiunii.

Conform pct. 1.3 din contractul de cesiune, la data cesiunii creanței, contractul de credit din care se naște creanța va fi rezoluționat (declarată rezolvirea) și toate plățile aferente contractului vor fi declarate scadente.

Potrivit pct. 1.4 din contractul de cesiune, creanța corespunde obiectului contractului și nu există vicii ce pot fi imputate de către consumator cedentului în legătură cu nerespectarea de către cedent a obligațiilor asumate conform contractului de credit semnat dintre cedent și consumator.

Pct. 1.6 din contractul de cesiune indică că, creanța cesionată va avea un sold de bază până la 17 500 lei și o vechime de cel mult 93 de zile de la ultima plată acoperită integral sau de la data când urma să fie efectuată ultima plată integral, conform graficului de plată stabilit în contractul de credit dintre cedent, în calitate de creditor.

Conform pct. 1.9 din contractul de cesiune, „debitor” este o persoana fizică care a beneficiat de serviciile prestate de cedent sau de produsele oferite de cedent în temeiul contractelor încheiate, conform legii și înțelegerii părților, și care nu și-a îndeplinit obligația contractuală de plată la scadențele și termenele convenite sau care în baza unui act contractual sau legal au anumite obligațiuni pecuniare sau de altă natură față de cedent.

Potrivit pct. 1.10 din contractul de cesiune, cedentul cesionează, iar cesionarul preia toate drepturile de creanță ale cedentului, împreună cu drepturile de garanție și alte drepturi accesorii acesteia, care rezultă din produsele și serviciile oferite/vândute/prestate de către cedent către clienții/debitorii săi și care au datorii neachitate față de cedent, inclusiv drepturile prezente și/sau viitoare legate de recuperare a creanței și/sau a dobânzilor de întârziere și/sau a penalităților contractuale și/sau în baza legii, precum și/sau dreptul de a calcula în continuare pentru viitor, în temeiul contractului și/sau în temeiul legii dobânzi de întârziere și penalități, până la achitarea integrală a datoriei de către debitor, precum și/sau dreptul de a urmări executarea integrală a creanței pe cale judiciară și/sau cea de executare; precum și/sau dreptul de a prelucra datele cu caracter personal ale debitorului în corespundere cu prevederile contractuale și Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 cu privire la protecția datelor cu caracter personal.

În conformitate cu pct. 1.11 din contractul de cesiune, dreptul de creanță se transmite de la cedent către cesionar în baza unui act de predare primire care conține date despre creanță (datoria, structura datoriei, datoria de bază, dobânda de întârziere calculată, penalitatea calculată ș.a.), debitori (date personale despre debitori). Nu se acceptă cesionarea creanței restante dacă cedentul rămâne în dispoziția și altor creanțe împotriva aceleiași persoane.

Iar potrivit pct. 2.1 din contractul de cesiune, cesionarul se obligă să achite cedentului prețul cesiunii conform anexei nr. 1.

Conform art. 823 alin. (1) din Codul civil, o creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terț (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior.

Potrivit art. 826 alin. (1) din Codul civil, titularul unei creanțe o poate transmite unui terț fără consimțământul debitorului dacă legea nu prevede altfel.

Art. 827 din Codul civil tranșant prevede că, drepturile de creanță se transmit cesionarului așa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanței, asupra cesionarului trec garanțiile și alte drepturi accesorii.

Din sensul normelor legale enunțate supra, rezultă cert că, poate fi cesionată de titular doar o creanță transmisibilă și sesizabilă, din momentul realizării cesiunii, cesionarul substituie creditorul originar (cedentul) în cadrul raportului obligațional, devenind noul creditor, iar cedentul are obligația de a remite toate actele în legătură cu dreptul său de creanță. Dreptul este sesizabil atunci când poate fi urmărit și executat silit și dimpotrivă, este insesizabil bunul sau dreptul care nu poate fi urmărit și executat silit.

Astfel, cesiunea de creanță – este o operațiune juridică, prin care dreptul de creanță sau datoria din conținutul unui raport obligațional se transmite de la una dintre părți la o terță persoană.

Raportând la caz prevederile normelor materiale enunțate, în coroborare cu înscrisurile administrate de reclamantă în susținerea acțiunii, rezultă că, contractul de cesiune nr. CES_2022/12_8 din 31 ianuarie 2023, a fost încheiat anterior semnării contractului de credit încheiat dintre OCN „Ecofinance Technologies” SRL și Eduard Balan la 15 martie 2024.

Din același contract de cesiune rezultă că, debitorii cedentului nu sunt indicați și nici identificați, nu este consemnată datoria debitorilor (la caz, a debitorului Eduard Balan).

Mai mult ca atât, din condițiile exprese instituite la pct. 1.4 a contractului de cesiune din 31 ianuarie 2023, rezultă că, creanța lui Eduard Balan (apărută în temeiul contractului de credit din 15 martie 2024) nu era una certă, și nici vechimea acesteia nu cădea sub incidența pct. 1.6 din contractul de cesiune, din moment ce împrumutul a fost acordat abia peste 1 an și 2 luni.

Implicit, și argumentul reclamantei invocat în acțiune, precum că, obiectul contractului de cesiune constituiau creanțele de viitor, la fel nu poate fi reținut, în cazul în care argumentul dat expres contravine pct. 1.6 din contractul din 31 ianuarie 2023.

Deci, la data încheierii contractului de cesiune, adică la 31 ianuarie 2023, OCN „Ecofinance Technologies” SRL nu deținea o creanță valabilă, transmisibilă și sesizabilă față de Eduard Balan, această creanță apărând mult mai târziu, la data când debitorul a încălcat prevederile contractului de împrumut din 15 martie 2024 și nu a achitat ratele la împrumut.

Prin urmare, la data semnării contractului de cesiune cu ÎM „Incaso” SRL, creditorul OCN „Ecofinance Technologies” SRL nu avea ce să cesioneze cesionarului, în coraport cu debitorul Eduard Balan, având în vedere că, la acel moment între creditor și debitor lipseau careva raporturi juridice.

Or, pentru a fi transmisibilă, o creanță trebuie să fie și sesizabilă, sau, un bun (drept) este sesizabil atunci când poate fi urmărit și executat silit și dimpotrivă, bunul sau dreptul care nu poate fi urmărit și executat silit, este insesizabil. De altfel, cesionarul nu poate primi de la cedent mai multe drepturi sau alte drepturi decât le avea acesta din urmă. De asemenea, el va dobândi drepturile de creanță în starea în care se găseau ele în patrimoniul cedentului la momentul cesiunii.

Astfel, contractul de cesiune semnat între OCN „Ecofinance Technologies" SRL și ÎM „Incaso" SRL, nu poate produce efecte juridice față de Eduard Balan, deoarece la data semnării respectivului contract de cesiune, creditorul nu deținea o creanță valabilă, transmisibilă și sesizabilă față de debitorul nominalizat și, respectiv, situația nu întrunește condițiile impuse de art. 823 alin. (1)-(3) din Codul civil, urmare a cărui fapt, ÎM „Incaso" SRL, în calitate de cesionar, nu dispune de vreun temei juridic pentru a pretinde de la Eduard Balan la executarea a cărorva obligații.

Chiar dacă, reclamanta susține că, „obiectul contractului de cesiune se referă atât la creanțele deținute la momentul încheierii sale cât și cele viitoare", aceasta omite că, potrivit contractului la care aceasta face referire, obiectul contractului constă în cedarea de către cedent în favoarea cesionarului a dreptului de creanță împotriva debitorilor săi, pct. 1.1, iar în sensul pct. 1.9 al contractului, debitor este o persoana fizică, care a beneficiat de serviciile prestate de cedent în temeiul contractelor încheiate, conform legii și înțelegerii părților, și care nu și-a îndeplinit obligația contractuală de plată la scadențele și termenele convenite. Adică, contractul de cesiune se răsfrânge asupra situației de până la încheierea acestuia.

Or pentru a fi cedat dreptul de creanță, în sensul contractului de cesiune, acest drept urmă să existe (urma să fie acordat un contract de credit/credite, urma să nu fie îndeplinită obligația contractuală de plată, considerent din care urma să fie atribuită calitatea de debitor a unei persoane).

Totodată, argumentul reclamantei cu privire la faptul că, datoria lui Eduard Balan față de ÎM „Incaso" SRL se confirmă prin actul de transmitere a creanței, nu poate fi reținut, or, contractul de cesiune a creanței, în temeiul căreia reclamantul a înaintat cererea de chemare în judecată, a fost încheiat la 31 ianuarie 2023, adică anterior încheierii contractului de împrumut între OCN „Ecofinance Technologies" SRL și Eduard Balan.

Mai mult ca atât, sumele solicitate de către ÎM „Incaso" SRL prin cererea dată, nu existau la momentul încheierii contractului de cesiune din 31 ianuarie 2023, întrucât contractul de împrumut a fost încheiat abia la 15 martie 2024, deci peste 1 an și 2 luni de la încheierea contractului de cesiune. Totodată, împrumutul a fost contractat pe un termen maxim de până la 15 martie 2029 (data de plată a ultimei rate), deci, creanța devenind exigibilă abia la data expirării termenului pentru care a fost încheiat contractul de împrumut.

Iar dacă această creanță a apărut ulterior, părțile contractului de cesiune OCN „Ecofinance Technologies" SRL și ÎM „Incaso" SRL, în condițiile prevăzute de legislație pertinentă, au avut posibilitate de a încheia contractul corespunzător, care urma să producă efectele asupra acesteia, ceea ce la caz lipsește.

În circumstanțele date, rezultă netemeinicia pretențiilor formulate de reclamantul ÎM „Incaso” SRL față de pârâtul Eduard Balan, care urmează a fi respinse.

În partea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată, se reține prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă care statuează că, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Pe cale de consecință, luând în considerare faptul că, acțiunea reclamantei a fost respinsă, judecătorul, prin prisma prevederilor art. 94 din Codul de procedură civilă, consideră necesar de a respinge și cerința reclamantei cu privire la încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată, or, la caz partea care a pierdut procesul este și partea a cărui cheltuieli de judecată se solicită a fi compensate.

Din considerentele menționate supra, raportate la normele de drept legale enunțate, acțiunea înaintată de ÎM „Incaso” SRL împotriva lui Eduard Balan cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 238-241, 276^{2}-276^{4} Cod de procedură civilă, judecătorul,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă ,,Incaso” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Eduard Balan cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecătorul **Mihaela Scripliuc**